

KÁNYÁDI SÁNDOR

Öregek

ülnek a kopárló fák alatt
mint valami színdarabban
vagy festményen
térdeik között egy-egy pálca
(sose lesz többé bot belőlük
legfönnebb egy ronda kutya
vagy komisz kölyök felé
suhannak már amitől
a kutya még dühösebb
a kölyök még komiszabb lesz
szamárfület mutatva s röhögve
hajlik el — apróka kopogások
pörölnek fogatlan motyogással
aztán újra a padok valamelyikére
nyugszik a trottyos nadrág s a
térdek közé a bot mintha ki se
mozdultak volna a képből)
mintha örökkön-örökké

nagy messze fönn a kopárló fák fölött
sugárhajtású gép íveli át a
visszhangos eget s mire a fejek
lassan a hang irányába törnének
már csak a hosszú csóva mutatja
merre tűnt

más járat indul most a félig csukott
pillák alól fénynél sebesebben oda
ahol egy lustán szénát szálalगतó
szürke szamár volt az ősz
és a favágó gép s a kés-alá-hízott
süldők visításával kélt a szelíd
mészárosképző hajnal

Pehely

*most már bizonyos hogy örökre
elmarad abban az álombéli
menedékházban az álmodott
csodálatos téli éjszaka
azzal a lánnyal aki
az első pillámra-hulló
hópehellyel mindig
megkísértett*

Vannak vidékek

*vannak vidékek ahol
a fölösleges
kutya- s macskakölyköket
vízbe ölik vagy elevenen
eltemetik
de mielőtt még a szemük
kinyílt volna*

Citerára

*volna kedvem volna
nemcsak egy tavaszra
számát se nyitanám
sohase panaszra*

*ülhetne énrajtam
akármilyen felhő
hogyha én volnék a
szemközti nagy erdő*

*így egyszál-magamban
kedvem is csak loppal
takarózhatom a
saját árnyékkal*

Képeslap

Szász Endrének

*most tél van itt nálunk nagy hó békebeli
a föld szintjét jó fél öllel megemeli*

*az éjszakák megannyi mammuthallgatás
az ember mást se tesz napokig csöndet és*

*befagyott magányunk jégpáncélja alatt
dédelgetünk egy-egy piros szemű halat*

*kaparja kitartóan a tájat a tél
hatalmas zsilettje a szél*

*míg bruegheli tökélyel zúzmarát
virágozik olt mentén a fűzfaág*

*és átüt mindenben mint tépésen a vér
a hófehér*

Majd

*nyelv nélküli
nagy harang
lesz a csönd
s valaki lassan
leborít vele*

Prométheusz

*nem a lánc
nem az óraműpontossággal
visszajáró sas
csőre karma*

*az árulás füstje fáj
a fuldoklás szégyene
miért kellett körém
gyújtatók az erdőt*

Hallomásból

*és kalandok sem voltak
egyszer talán a helybéli
tisztelendő vagy a tiszteletes
amikor még nőtlen volt
meg a tornatanár is
egyik május elsején
vagy szilveszterkor talán
mikor a lámpákat el szógtuk
oltani meg akart vagy talán
meg is csókolt*

*felnőttek a
gyerekek istennek hála
mind az öt férjhez is
mentek tisztességgel már
unokák is kezdenek jövégetni
nem volt könnyű még ebben a
mai világban sem öt leányt
ötöt férjhez adni*

*eltelik
lassan ami még hátravan
de valahogy nem voltak
ünnepek s nem voltak igazán
hétköznapok sem*

Festmény

*egy lány a napsütésben
egy barna lány
kezében szál virág
egy szál sárga virág*

*csak áll a fényben
árnyék és háttér nélkül
áll és mosolyog
árnyék és háttér nélkül*

Tölgy

*hirtelen támadt
ítéletidőben
mindenüket eldobó
ijedt kapások
hátukba süvítő
nyilakkal
meg-megcsúszva
orra bukva
sárba lapulva
amikor dörren
csattan az ég*

*futottam én is
de félelmem
gyökeret vert
villámok bénítottak
maradásra*

*fussatok
meneküljetek tovább
menedéket alattam
ne keressetek*

Vágy?

*az esti folyó illatát
aratás idején
a küküllő esti illatát
aratás idején*

*s egy marék vizet
hogy arcom visszamosdjam*

